

КОНСТАНТИНЪ ТИХО.

Слѣдъ мичя на царскыя прѣстолъ остана Константинъ Тихо. Той испърво е былъ управитель въ Видинъ и много пѣти е защищавалъ Българскы-ты прѣдѣлы отъ Сърбскыя краль Милутина, съ ко-го-то послѣ ся смирилъ и зель за женѣ Драгушѣ, дъщерѣ на нѣкой си Сърбскый велможя. Негово-то остроуміе и отлично-то му юначество го отведохъ на Търновскыя прѣстолъ (1260 г.). Послѣ въцаряване-то си, той заключи миръ съ Гърцы-ты и, за да го подтвърди по-добрѣ, поиска за женѣ еднѣ отъ дъще-ри-ты на Гърцкыя царь, а отъ своѣхъ странѣ проводи въ Никеѣ за залогъ Драгушѣ, която бѣше му омръ-зѣла по нѣкоѣ си причинѣ. Михаилъ Палеологъ ся склони на това и даде Тиху за женѣ Ласкаровѣ-тѣ дъщерѣ Иринѣ, роденѣ отъ Еленѣ, дъщерѣ на царь Асѣня II.

Въ 1262 г., когато Палеологъ прѣвзимаше Ца-риградъ отъ Французы-ты, Българскый царь му отиде на помощъ и прѣвзе много мѣста около тоя градъ. Нѣ слѣдъ малко пріятелство-то имъ ся развали, защото Михаилъ, за да остане самъ въ Имперіѣ-тѣ, ослѣпи Ирининъ братъ, Иоанна Ласкаря, правилный наслѣдникъ на прѣстола и проводи го въ заточеніе. Заради това Ирина, за да си отмъсти, подбуди отъ своѣхъ странѣ Тиха да дигне оружіе възъ новыя Им-ператоръ. И тѣй той събра доволно войскѣ, та на-падна на Гърцкы-ты страны и захвана да ги опусто-шава. Въ това время той завоева много градове и